

DECIZIE nr. 1693/510/29.10.2015

privind contestația formulată de SC XXX SRL
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. XXX/22.07.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice cu adresa nr. XXX/21.07.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/22.07.2015 asupra contestației formulate de

S.C. XXX S.R.L.
CUI XXX
cu sediul în XXX

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. 184834/14.07.2015 respectiv la Activitatea de Inspecția Fiscală Timiș sub nr. XXX/16.07.2015 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/22.07.2015.

S.C. XXX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. XXX/05.06.2015 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015.

Petenta solicită în contestația formulată desființarea raportului de inspecție fiscală F-TM nr. XXX/05.06.2015 și a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-TM nr. XXX/05.06.2015.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. RIF F-TM nr. XXX/05.06.2015 încheiat de către organe de control din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș – Activitatea de Inspecție Fiscală, se rețin următoarele:

In drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.*

(2) *Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.*

(3) *Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]*

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]"

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.*

(2) *Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.*

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

Posibilitatea de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. În conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-TM nr. XXX/05.06.2015, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la contestația formulată de petentă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-TM nr. XXX/05.06.2015:

Suma totală contestată este de XXX lei și reprezintă:

- XXX lei impozit pe profit
- XXX lei dobânzi/majorări de întârziere

- XXX lei penalități de întârziere
- XXX lei TVA
- XXX lei dobânzi/majorări de întârziere
- XXX lei penalități de întârziere

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății petente, XXX în calitate de administrator și poartă ștampila petentei, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta S.C. XXX S.R.L., formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-TM nr. XXX/05.06.2015, solicitând anularea acesteia pentru suma totală de XXX lei reprezentând impozit pe profit și TVA cu accesoriile aferente.

Ulterior prezentării sintetice a constatărilor organelor de inspecție fiscală, petenta detaliază motivele contestației, arătând următoarele:

Conform pct. 124 alin. (3) din OMFP 3055/2009, "surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezerve (contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare"), atunci când acest surplus reprezintă un câștig realizat, în sensul prezentelor reglementări, câștigul se consideră realizat la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare. Cu toate acestea, o parte din câștig poate fi realizată pe măsura ce activul este folosit de entitate, în acest caz, valoarea rezervei transferate este diferența dintre amortizarea calculată pe baza valorii contabile reevaluate și valoarea amortizării calculate pe baza costului inițial al activului." Cu alte cuvinte, din punct de vedere contabil există două posibilități privind tratamentul surplusului din reevaluare: fie se "amortizează" rezerva din reevaluare pe măsura utilizării activului, caz în care și tratamentul contabil va fi similar cu cel fiscal, fie se transferă valoarea totală din contul 105 în contul 1065 la scoaterea din evidență a activului reevaluat și nu pe măsura utilizării lui, caz în care se impozitează în momentul transferului în contul 1065 .

Din punct de vedere fiscal, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Dacă transferul rezervei din reevaluare din contul 105 "Rezerve din reevaluare" se transferă lună de lună în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" pe măsura utilizării activului, aceasta diferență transferată lunar din contul 105 în contul 1065 se va lua în considerare la calculul trimestrial și anual al impozitului pe profit, ca element similar veniturilor.

Petenta arată că acest fapt nu s-a aplicat în contabilitate la S.C. XXX S.R.L., deoarece aceasta nu a înregistrat cheltuieli cu amortizarea fiscală asupra surplusului rezultat din reevaluarea clădirilor, iar la cele din reevaluarea terenului nici nu s-au înregistrat cheltuieli cu amortizarea contabilă sau fiscală.

Drept dovadă depune în copie Registrul de evidență fiscală din anii precedenți din care reiese, în opinia sa că a ținut cont de cheltuielile cu amortizarea contabilă și cea fiscală la determinarea impozitului pe profit.

Dacă surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezerve (contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare") la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile.

Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor. Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificare a destinației sau distribuție.

În fapt, arată că S.C. XXX S.R.L. a adoptat această variantă a surplusului realizat din rezerve, prin transferul direct în rezerve în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" din contul 105 "Rezerve din reevaluare" urmând ca la modificarea destinației să fie impozitate.

Petenta motivează că la determinarea impozitului pe profit pentru anul 2012, dacă se ia în considerare faptul că rezervele din reevaluarea clădirilor și terenurilor nu sunt similare veniturilor în momentul scoaterii lor din gestiune, întrucât cheltuielile cu amortizarea lunară a fost nedeductibilă pentru partea din surplusul din reevaluare și s-au considerat nedeductibile fiscal, acestea fiind transferate abia la scoaterea acestora din gestiune, pierderea fiscală pe anul 2011 fiind recuperată în 2012, determinând un profit neimpozabil cu recuperarea de pierdere din 2011, fără a se datora impozit pe profit de plată.

Petenta solicită anularea tuturor acestor acte administrative cu privire la obligațiile stabilite în sarcina sa cu titlu de TVA și accesorii, în principal, motivat de faptul că operațiunile de vânzare - cumpărare încheiate reprezintă livrări de construcții și terenuri scutite de la plata TVA conform art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul fiscal, deoarece la data efectuării tranzacțiilor terenurile respective erau terenuri neconstruibile.

Conform art. 141 alin. (2) lit. f din Legea 571/2003 sunt scutite de TVA livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile.

Terenul construibil este definit ca fiind orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, potrivit legislației în vigoare.

Conform pct. 37 alin. (6) din HG 44/2004, pentru aprobarea normelor de aplicare a Codului fiscal, se stabilește : « calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu alta destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism ».

Astfel, dacă terenul se califică drept teren construibil potrivit certificatului de urbanism, factura de vânzare a terenului se va emite cu TVA în situația în care terenul nu se califică drept teren construibil, livrarea se poate realiza în regim de scutire, caz în care trebuie avute în vedere prevederile art. 149 din Codul Fiscal, procedandu-se la ajustarea taxei, dacă a fost dedus TVA la achiziția bunului imobil.

Terenurile intravilane nu sunt destinate exclusiv construcției, ele putând avea și destinația de terenuri pentru livezi, pășuni, terenuri arabile, astfel că încadrarea terenului în categoria „intravilan” este necesară, dar nu suficientă pentru un teren pentru a deveni construibil.

Art. 141 alin. (2) lit. f) punctul 1 din Codul fiscal arată că numai terenul construibil nu este scutit (teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare). Ca urmare, în baza principiului ce nu este inclus este exclus, ar rezulta că terenurile altele decât terenurile construibile sunt scutite de la plata TVA .

Textul Directivei nr. 112/2006 a fost preluat de legislația națională prin Legea nr. 343/2006, apoi modificat în cuprinsul art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul fiscal - sunt scutite de TVA „livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile”. Așa cum este construită LEGEA, terenurile pe care sunt construite construcțiile noi ar trebui să fie scutite de TVA, fiind un text de strictă interpretare. Termenul de „teren construibil” nu poate fi interpretat a asimila și situația „terenului pe care se află deja o construcție”. Aceasta deoarece, în textul lit. f) se arată că prin „teren construibil” urmează a se înțelege „teren pe care se poate edifica o construcție”. Și această expresie normativă intră în ipoteza de reglementare a excepției de la teza a II-a a lit. f) a art. 141 alin. (2) Cod fiscal. Deci, și acest text este de strictă interpretare și aplicare.

Petenta arată că suprafața de teren de 6.049 mp care s-a vândut cu factura nr. 6/20.04.2011 conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat și autentificat la Biroul notarial public este ocupat de clădirile care s-au vândut odată cu terenul respectiv și ocupă două numere cadastrale diferite și anume

C.F.nr. XXX și C.F. nr.XXX. "Terenul nu este un teren gol pe care se pot construi sau se află o construcție nouă în curs de desfășurare. Nu considerăm ca este un teren construibil și ca s-a respectat art. 141 alin.(2) lit.(f) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat și completat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 106/2007".

Drept dovada depune în motivarea contestației fotocopia Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 17.08.2011 de către Serviciul Control Venituri din cadrul Direcției Venituri a Primăriei Municipiului Arad în care este menționat că nu s-a plătit impozit pe teren niciodată întrucât terenul este ocupat în totalitate de clădiri. "Deci nu este un teren construibil"

S.C. XXX S.R.L. a întocmit factura de vânzare în conformitate cu prevederile art.141 alin.(2) lit.f) din Codul fiscal prin care este stipulat că sunt scutite de TVA livrarea de către construcții și a terenurilor pe care sunt construite. Factura în valoare totală de XXX lei este scutită de TVA; consideră că nu datorează TVA-ul stabilit suplimentar de către organele de control prin aplicarea cotei de 24% la XXX lei, rezultând suma de XXX lei.

În opinia petentei, construcțiile și suprafețele de teren vândute cu factura nr. XXX/11.11.2011 conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat la Biroul notarial public nr. XXX/11.11.2011, după cum este menționat în contractul de vânzare cumpărare, fac parte din mai multe acte cadastrale, deci nu fac obiectul vânzării unui singur corp cadastral și anume :

- un imobil este înscris în Cartea Funciară XXX constând în clădirea „Atelier” și teren arabil intravilan de 1.000 mp pe care se află construcția;

- un imobil este înscris în Cartea Funciară XXX constând în clădirea „Pensiune” fosta cantină și teren intravilan pe care se află construcția, și curți în suprafață totală de 4.475 mp;

- un imobil este înscris în Cartea Funciară XXX, constând în teren intravilan, curți și construcții 3.414 mp;

- un imobil este înscris în Cartea Funciară XXX constând în drum în suprafață de 1.175 mp;

- un imobil este înscris în Cartea Funciară XXX constând în drum în suprafață de 117 mp;

Totodată, pentru utilajele existente în evidența petentei au existat liste de inventariere pe care le-a prezentat organelor de control și au prezentat dovada contractului de închiriere prin care S.C. XXX S.R.L. a avut închiriat un spațiu , loc unde a avut și sediul social.

Nu consideră că utilajele în valoare de XXX lei sunt lipsă în gestiune și nu datorează un TVA de XXX lei.

Referitor la soldul de XXX lei, care este un TVA nedeductibil respins de către organele de inspecție fiscală Arad, în opinia inspecției fiscale, petenta arată că a prezentat organelor fiscale de control dovada că cei XXX lei respinși la rambursare de către organele de inspecție fiscală din Arad în data de 12.09.2008, la data controlului, reprezintă un TVA de recuperat legal, datorită faptului S. C.

SE S.R.L a intrat în insolvență, prezentându-le Sentința Tribunalul Arad, pronunțată în data de 13.12.2010.

Petenta mai arată că TVA-ul de XXX lei provine din ajustarea facturilor pe care S.C. XXX S.R.L. le-a avut cu S.C. SE S.R.L., iar în conformitate cu art. 138 lit. d) din Codul fiscal baza de impozitare a taxei se reduce în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă.

În opinia petentei, prin întocmirea facturii cu minus în valoare totală de XXX lei, din care TVA 19% colectat XXX lei, s-a înregistrat o pierdere de XXX lei cu baza de impozitare (cu mențiunea că XXX lei era supusă taxării de 19% TVA iar suma de XXX lei era scutită de TVA, reprezentând majorări de întârziere facturate către S.C. SE S.R.L.

Deci baza impozabilă de XXX lei ar fi trebuit luată în considerare ca și cheltuieli deductibile și impozitul de 16% în valoare de XXX lei de asemenea scăzut din impozitul de profit pe care S.C. XXX S.R.L. 1-a plătit deja.

Atât TVA-ul de XXX lei cât și impozitul pe profit de XXX lei , ambele de recuperat nu au fost luate în considerare de către organele fiscale aflate în control.

Având în vedere cele prezentate mai sus solicită desființarea raportului de inspecție fiscală nr. 279 din data de 05.06.2015 și a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. 292 din data de 05.06.2015.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate, consemnată în Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Regionale a Finanțelor Publice Timișoara – A.J.F.P Timiș prin Activitatea de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

În data de 20.04.2011 petenta a emis factura nr. 6 în valoare de XXX lei către SC AVC SA Arad, prin care vinde clădirea "clădire hala strung" și terenul aferent. Din factura rezulta ca valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei. În data de 11.11.2011 petenta a emis factura nr. 14 în valoare de XXX lei către XXX, persoana fizică, prin care vinde imobilele "clădire atelier, clădirea pensiune și terenul aferent".

Din evidenta contabilă a petentei rezulta ca valoarea reevaluată totală a clădirilor și a terenurilor este în suma de XXX lei (XXX lei = teren; XXX lei = clădiri).

Reprezentantul legal al petentei a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală situația privind clădirile și terenurile din care rezulta ca aceste terenuri și clădiri nu au fost reevaluate anterior datei de 01.01.2004 cu excepția clădirii „Hala Arad” care a fost reevaluată cu suma de XXX lei. Organele de inspecție

fiscală au stabilit astfel ca reevaluările care se asimilează veniturilor la determinarea profitului impozabil sunt în suma de XXX lei (XXX - XXX).

Petenta nu a înregistrat cheltuieli cu amortizarea contabilă și fiscală la surplusul din reevaluare conform declarației 101 depusă la organul fiscal teritorial și a considerat cheltuielile cu valoarea neamortizată înregistrate în contul 6583 - „Cheltuieli cu activele cedate” în suma de XXX lei o cheltuială deductibilă la calculul impozitului pe profit la momentul ieșirii din gestiune a acestora, respectiv a vânzării activelor, iar surplusul din reevaluare a fost transferat la rezerve.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta a vândut activele constând în clădiri și terenuri în anul 2011, momentul vânzării și scaderii din gestiune a acestora fiind și momentul „modificării destinației”, suma înregistrată în contul 105 - „Rezerve din reevaluare” urmând a fi luată în considerare la calculul impozitului pe profit (mai puțin cele reevaluate înainte de 01.01.2004) ca și element similar veniturilor.

În cadrul declarației 101 rezerva reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare trebuia evidențiată de petentă la rîndul 11 - „elemente similare veniturilor”.

Având în vedere cele prezentate mai sus în timpul inspecției fiscale s-a procedat la recalcularea profitului impozabil pentru anul 2011 ținându-se cont și de constatările prezentate, rezultând un profit impozabil în suma de XXX lei conform art.19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată și pct. 12 din H.G. 44/2004 actualizată. S-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma de XXX lei prin aplicarea cotei de 16%.

Pentru neachitarea la termene a diferentelor de impozit pe profit în suma de XXX lei stabilit suplimentar pentru anul 2011 au fost calculate dobânzi în suma de XXX lei în conformitate cu prevederile art. 120, alin.(1) și alin.(7) din OG 92/2003, privind Codul de procedura fiscală, și penalități de întârziere în suma de XXX lei în conformitate cu prevederile art. 120, alin. (1) și alin. 2, lit c) din O.G. 92/2003. Accesoriile au fost calculate până la data de 25.05.2015.

În anul 2012 la determinarea profitului impozabil petenta a avut în vedere pierderile fiscale din anii precedenți. În urma recalculării profitului impozabil pe anul fiscal 2011 rezulta că petenta nu mai are de recuperat pierderi din anii precedenți.

S-a procedat la recalcularea profitului impozabil pentru anul 2012 ținându-se cont și de constatările de mai sus, rezultând un profit impozabil în suma de XXX lei conform art.19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată. S-a stabilit un impozit pe profit suplimentar pentru anul 2012 în suma de XXX lei prin aplicarea cotei de 16%.

Pentru diferențele de impozit pe profit în suma de XXX lei stabilit suplimentar pentru anul 2012 au fost calculate doanzi în suma de 1.021 lei în conformitate cu prevederile art. 120, alin.(1) și alin.(7) din O.G. 92/2003, privind Codul de procedura fiscală și penalități de întârziere în suma de XXX lei în

conformitate cu prevederile art. 120 alin. (1) si alin. 2, lit c) din O.G. 92/2003. Accesoriile au fost calculate pana la data de 25.05.2015.

Referitor la TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că în data de 20.04.2011 petenta emite factura nr. 6 in valoare de XXX lei către SC XXX SA Arad, prin care vinde imobilele "clădire hala strung" si terenul aferent fara a colecta TVA. Din factura rezulta ca valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei, stabilind că s-au incalcat prevederile art. 141 alin. (2) lit f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, prin faptul ca terenul are valoare mai mare decât clădirea, iar in acest caz se aplica prevederile pct. 37 (1) lit. b) din HG 44/2004 cu modificările si completările ulterioare.

In data de 11.11.2011 petenta emite factura nr. 14 in valoare de XXX lei către XXX, persoana fizica, prin care vinde imobilele "clădire atelier, clădirea pensiune si terenul aferent", fara a colecta TVA. Din evidenta contabila a petentei (descărcarea gestiunii) rezulta ca valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei, stabilind că s-au incalcat prevederile art. 141 alin. (2) lit f) din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare.

În situația în care terenul are valoare mai mare decât clădirea, in acest caz se aplica prevederile pct. 37 (1) lit. b) din HG 44/2004 cu modificările si completările ulterioare, respectiv terenul fiind construibil in sensul art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 1 din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, este exceptat de la scutirea de TVA, iar construcția va urma regimul terenului pe care este edificata, astfel livrarea descrisa mai sus are regim de taxare. In timpul controlului s-a colectat TVA in suma de XXX lei (XXX lei*24%) conform art. 137 si art. 140, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare.

In timpul inspecției fiscale reprezentantul legal al petentei nu a prezentat rapoarte de evaluare ale imobilelor înstrăinate si nici eventualele ajustări a TVA in cazul livrărilor scutite asa cum rezulta din Nota Explicativa data de reprezentantul legal al petentei la data de 28.04.2015, existentă in original la dosarul cauzei.

De asemenea, s-a constatat din evidenta contabila a petentei, ca la data de 31.012.2011 aceasta deține scriptic utilaje in valoare de XXX lei. La data de 31.12.2011 petenta nu mai deține spatii in care ar putea fi depozitate aceste bunuri. De asemenea, reprezentantul legal al petentei nu a pus la dispoziție organelor de inspecție fiscală documente din care sa rezulte ca aceste bunuri exista faptic, respectiv liste de inventar, acte de custodie sau alte documente.

Din Nota Explicativa data de reprezentantul legal al petentei, d-na XXX, rezulta ca aceasta nu cunoaște de existenta factica a acestor bunuri.

Fata de cele de mai sus organele de inspecție fiscală au stabilit ca utilajele in valoare totala de XXX lei sunt lipsa in gestiune la data de 31.12.2011. Aceasta lipsa in gestiune este asimilata livrărilor conform art. 128, alin.(4), lit d) din

Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. În timpul controlului s-a colectat TVA în suma de XXX lei (XXX*24%).

Pentru diferențele TVA de plată în suma totală de XXX lei, în timpul controlului s-au calculat majorări de întârziere în suma de XXX lei și penalități de întârziere în suma de XXX lei conform art. 119 și 120 din OG 92/2003 republicată. Majorările și penalitățile au fost calculate până la data de 25.05.2015.

III. SC XXX SRL cu sediul în loc. Curtici, str. Meșianu, nr. 1, jud. Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. XXX 1994, are cod unic de înregistrare RO XXX, și are ca obiect principal de activitate „fabricarea mașinilor unelte portabile acționate electric, cod 2824”

A. Referitor la capătul de cerere din contestația formulată privind impozitul pe profit cu accesorii aferente se rețin următoarele:

În fapt, SC XXX SRL, în perioada 01.01.2011 – 31.12.2013 a vândut terenuri și hale aflate în proprietatea sa.

Astfel în data de 20.04.2011 petenta a emis factura nr. 6 în valoare de XXX lei către SC AVC SA Arad, prin care a vândut imobilele "clădire hala strung" și terenul aferent. Conform facturii valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei.

În data de 11.11.2011 petenta a emis factura nr. 14 în valoare de XXX lei către XXX, persoana fizică, prin care a vândut imobilele "clădire atelier, clădirea pensiune și terenul aferent".

Din evidența contabilă a petentei rezultă că valoarea reevaluată totală a clădirilor și a terenurilor este în suma de XXX lei (XXX lei = teren; XXX lei = clădiri).

Din situația privind clădirile și terenurile deținute de petentă, pusă la dispoziția organelor de inspecție fiscală a rezultat că aceste terenuri și clădiri nu au fost reevaluate anterior datei de 01.01.2004 cu excepția clădirii „Hala Arad” care a fost reevaluată cu suma de XXX lei.

În drept, având în vedere situația în fapt și susținerile părților, în cauză sunt incidente următoarele reglementări:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(...)

ART. 22 Provizioane și rezerve

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează **concomitent** cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Coroborat cu pct. 12 și pct. 57¹ din HG 44/2004

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;
- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) și alin. (5¹) din Codul fiscal;
- câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate;
- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

Veniturile și cheltuielile generate de evaluarea ulterioară și executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

57¹. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

Din examinarea stării de fapt rezultată din analiza documentelor existente la dosarul cauzei coroborat cu normele legale incidente acesteia, rezultă că SC XXX SRL nu a înregistrat cheltuieli cu amortizarea contabilă și fiscală la surplusul din reevaluare conform declarației 101 depusă la organul fiscal teritorial și a considerat cheltuielile cu valoarea neamortizată înregistrate în contul 6583 - „Cheltuieli cu activele cedate” în suma de XXX lei o cheltuiala deductibilă la calculul impozitului pe profit la momentul ieșirii din gestiune a acestora, respectiv a vânzării activelor, iar surplusul din reevaluare a fost transferat la rezerve.

Rezultă astfel că petenta a vândut activele constând în clădiri și terenuri în anul 2011, momentul vânzării și scăderii din gestiune a acestora fiind și momentul „modificării destinației”. Suma înregistrată în contul 105 - „Rezerve din reevaluare” a fost luată în considerare la calculul impozitului pe profit (mai puțin cele reevaluate înainte de 01.01.2004) ca și element similar veniturilor. În cadrul declarației 101 rezerva reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare trebuia evidențiat de petentă la rîndul 11 - „elemente similare veniturilor”.

Raționamentul prezentat de petentă la pct. 1) lit. b) din cuprinsul contestației formulate nu a putut fi reținut în soluționarea acesteia având în vedere că petenta nu a indicat vreun motiv de drept (normă legală) care să-l confirme.

În condițiile în care așa cum a demonstrat la lit. a) a aceluiași pct. 1) din contestația formulată, sub aspect fiscal, potrivit prevederilor art. 22 alin. 5¹ din Codul fiscal, rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Dacă transferul rezervei din reevaluare din contul 105 "Rezerve din reevaluare" se realizează lună de lună în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" pe măsura utilizării activului, aceasta diferență transferată lunar din contul 105 în contul 1065 se va lua în considerare la calculul trimestrial și anual al impozitului pe profit, ca element similar veniturilor.

Chiar din fotocopia Registrului de evidență fiscală din anii precedenți rezultă dacă surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezerve (contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare") la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile.

Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor. Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificare a destinației sau distribuție.

În fapt S.C. XXX S.R.L. a adoptat această variantă a surplusului realizat din rezerve, prin transferul direct în rezerve în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" din contul 105 "Rezerve din reevaluare" urmând ca la modificarea destinației să fie impozitate.

Pe cale de consecință, argumentele petentei expuse la pct. 1) lit. b) din cuprinsul contestației formulate nu sunt relevante în cauza dedusă judecării în condițiile în care aceasta, nu a indicat *expressis verbis* norma legală fiscală care să-i permită aplicarea tratamentului contabil identificat de echipa de inspecție fiscală (transferând valoarea totală din contul 105 în contul 1065 la scoaterea din evidență a activului reevaluat și nu pe măsura utilizării lui, caz în care se impozitează în momentul transferului în contul 1065) și a cărei consecință a fost recalcularea de către autoritatea fiscală a profitului impozabil pe anul 2011, datorită faptului că, sub aspect fiscal, rezerva din reevaluarea clădirilor și a

terenurilor, se impozitează concomitent cu deducerea valorii neamortizate, aceasta fiind asimilată veniturilor.

Astfel, constatându-se că tratamentul contabil utilizat de SC XXX SRL cu consecința adoptării variantei surplusului realizat din rezerve, prin transferul direct din rezerve din contul 105 "Rezerve din reevaluare" în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" urmând ca la modificarea destinației să fie impozitate, nu se justifică sub aspect fiscal, rezultând că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au redimensionat masa profitului impozabil al petentei, luând în considerare suma înregistrată în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare". la calculul impozitului pe profit ca element similar veniturilor, stabilit în sarcina petentei impozit pe profit de plată.

Astfel, în anul 2012 la determinarea profitului impozabil petenta a avut în vedere pierderile fiscale din anii precedenți. Deoarece așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, în mod corect și legal profitul impozabil pe anul fiscal 2011 a fost recalculat, rezulta ca petenta nu mai are de recuperat pierderi din anii precedenți.

S-a procedat la recalcularea profitului impozabil pentru anul 2012 tinându-se cont și de constatările de mai sus, rezultând un profit impozabil în suma de XXX lei conform art.19 alin. (1) din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată. S-a stabilit un impozit pe profit suplimentar pentru anul 2012 în suma de XXX lei prin aplicarea cotei de 16%, argumentele petentei din contestația formulată în legătură cu modul de determinare al impozitului pe profit în anul 2012 nu au putut fi reținute în soluționarea contestației, având în vedere că petenta nu a prezentat norma legală care să-i permită sub aspect fiscal, aplicarea tratamentului contabil pretins.

Referitor la dobânzile/majorări de întârziere în suma de XXX lei și penalități de întârziere în sumă de XXX lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-TM nr. XXX/05.06.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală se reține că stabilirea de dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru obligația fiscală reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de XXX lei, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile/majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

B. Referitor la capătul de cerere din contestația formulată privind TVA cu accesorii aferente se rețin următoarele:

1. TVA aferentă tranzacțiilor imobiliare efectuate de petentă.

În fapt, în data de 20.04.2011 petenta a emis factura nr. 6 în valoare de XXX lei către SC AVC SA Arad, prin care vinde imobilele "clădire hala strung" și terenul aferent fără a colecta TVA. Din factura rezultă că valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei.

În data de 11.11.2011 petenta a emis factura nr. 14 în valoare de XXX lei către XXX, persoană fizică, prin care vinde imobilele "clădire atelier, clădirea pensiune și terenul aferent" fără a colecta TVA. Din evidența contabilă a societății (descărcarea gestiunii) rezultă că valoarea clădirii este de XXX lei, iar valoarea terenului este de XXX lei.

În drept, art. 141 alin. (2) lit. f privind Codul fiscal și pct. 37(1) din H.G. 44/2004

Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare

„(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror alte terenuri **Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile.** în sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;"

HG 44/2004 privind Normele metodologice cu modificările și completările ulterioare

„37. (1) în aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit înființie de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției. "

(...)

„(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține titlul de proprietate asupra construcției sau de altă persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal”.

In timpul inspecției fiscale reprezentantul legal al petentei, d-na XXX nu a prezentat rapoarte de evaluare ale imobilelor înstrăinate și nici eventualele ajustări ale TVA în cazul livrărilor scutite așa cum rezulta din Nota Explicativa data de aceasta, în calitate de reprezentant legal al petentei, la data de 28.04.2015, existentă în original la dosarul cauzei.

Astfel, dacă persoanele impozabile vând terenuri, altele decât cele construibile, este aplicabilă scutirea de TVA prevăzută de lege, dacă, **la momentul vânzării**, aceste terenuri nu îndeplineau condițiile prevăzute de lege pentru a fi considerate terenuri construibile.

Începând cu data de 22.12.2008, în conformitate cu prevederile pct. 37 alin. (6) din Norme, astfel cum acestea au fost modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 1618/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865/22.12.2008, certificatul de urbanism reprezintă documentul justificativ care probează încadrarea terenului într-o anumită categorie de folosință, fiind actul de informare prin care autoritățile, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice (PUG, PUZ) și ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, fac cunoscute solicitantului elementele privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor existente, la data solicitării. Prin urmare, **prezentarea certificatului de urbanism la momentul vânzării este obligatorie pentru a justifica aplicarea scutirii de TVA sau taxarea, după caz.**

Potrivit art. 31 lit. a), b), c) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de urbanism ar trebui să cuprindă următoarele elemente:

- **regimul juridic al imobilului** – dreptul de proprietate asupra imobilului și servituțile de utilitate publică care grevează asupra acestuia
- **situarea imobilului** – teren și/sau construcțiile aferente – în intravilan sau în extravilan
- **prevederi ale documentațiilor de urbanism care instituie un regim special asupra imobilului** - dacă acesta este înscris în Lista cuprinzând monumentele istorice din România și asupra căruia, în cazul vânzării, este necesară exercitarea dreptului de preempțiune a statului potrivit legii și altele prevăzute de lege. Informațiile privind dreptul de proprietate și dezmembrămintele acestuia vor fi preluate din cartea funciară conform extrasului de carte funciară pentru informare.

Conform aceluiași act normativ, **regimul economic** al imobilului reprezintă **folosința actuală, destinații admise sau neadmise, stabilite în baza prevederilor urbanistice aplicabile în zonă** reglementările fiscale specifice localității sau zonei, pe când **regimul tehnic** al imobilului prezintă procentul de ocupare a terenului, coeficientul de utilizare a terenului, dimensiunile minime și maxime ale parcelelor, echiparea cu utilități, **edificabil admis pe parcelă, circulații și accese pietonale și auto, parcaje necesare, alinierea terenului și a construcțiilor față de străzile adiacente terenului, înălțimea minimă și maximă admisă.**

În contextul prevederilor legale redate mai sus dorim să subliniem ca tranzacțiile descrise au avut loc după data de 22 decembrie 2008, data de la care prezentarea certificatului de urbanism la momentul vânzării era obligatorie pentru a justifica aplicarea scutirii de TVA sau taxarea, din documentele existente la dosarul cauzei nerezultând informații conform cărora petenta ar fi probat categoria de folosință a terenurilor pentru care pretinde scutirea de TVA cu un astfel de certificat.

Învederăm că petenta SC XXX SRL nu a depus în motivarea contestației Certificatul de urbanism eliberat de Primăria Curtici și nici de Primăria Arad la momentul tranzacțiilor, document justificativ care probează încadrarea terenului într-o anumită categorie de folosință, fiind actul de informare prin care autoritățile, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice (PUG, PUZ) și ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, fac cunoscute solicitantului elementele privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor existente, la data solicitării. Prin urmare, prezentarea certificatului de urbanism la momentul vânzării era obligatorie pentru a justifica aplicarea scutirii de TVA sau taxarea, după caz.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, văzând afirmațiile petentei din contestația formulată că „Menționăm că suprafața de teren de 6.049 mp care s-a vândut cu factura nr. 6/20.04.2011 conform contractului de vânzare – cumpărare încheiat și autentificat la Biroul notarial public este ocupat de clădirile

care s-au vândut odată cu terenul respectiv și ocupă nouă numere cadastrale diferite și anume C.F. nr. XXX și C.F. nr. XXX. Terenul nu este un teren gol pe care se pot construi sau se află o construcție nouă în curs de desfășurare.” și că „Menționăm faptul că construcțiile și suprafețele de teren vândute cu factura nr. 14/11.11.2011 conform contractului de vânzare – cumpărare încheiat la Biroul notarial public nr. XXX/11.11.2011, după cum este menționat în contractul de vânzare cumpărare, fac parte din mai multe acte cadastrale, deci nu fac obiectul vânzării unui singur corp cadastral”, în temeiul prevederilor art. 61, art. 62 din O.G. nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, în considerarea dispozițiilor art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, privind regimul scutirilor în domeniul taxei pe valoarea adăugată coroborat cu dispozițiile Legii nr. 350 din 6 iulie 2001 (*actualizată*) privind amenajarea teritoriului și urbanismul și Legea nr. 50 din 29 iulie 1991 (**republicată**) (*actualizată*) privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației a solicitat Primăriei Arad, respectiv Primăriei Curtici, ca unități administrativ teritoriale competente, în raza cărora se situează imobilele (terenurile și construcțiile) vândute de petentă, să comunice dacă

- pe terenurile aflate în intravilanul localității Arad, înscrise în contractul de vânzare – cumpărare autentificat sub nr. XXX/20.04.2011 la Biroul Notarial Morariu Ioan, anexat în fotocopie solicitării, era realizată sau nu mobilarea integrală a parcelelor, POT și CUT la data de 20.04.2011, informații necesare în scopul stabilirii tratamentului fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, al tranzacției efectuată de petenta SC XXX SRL cu aceste terenuri;

- respectiv Primăriei Curtici să comunice dacă pe terenurile aflate în intravilanul localității Curtici, înscrise în contractul de vânzare – cumpărare autentificat sub nr. XXX/11.11.2011 la Biroul Notarial XXX, anexat în fotocopie solicitării, era realizată sau nu mobilarea integrală a parcelelor, POT și CUT la data de 11.11.2011, informații necesare în scopul stabilirii tratamentului fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, al tranzacției efectuată de petenta SC XXX SRL cu aceste terenuri.

Cu adresa nr. XXX/21.09.2015 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. XXX 30.09.2015 Primăria Curtici a comunicat următoarele: ”imobilele care fac obiectul Contractului de vânzare-cumpărare cu numărul XXX/11.11.2011, înscrise în CF nr. XXX Curtici se afla în intravilanul orașului Curtici în U.T.R 0, situată în zona centrala a localitatii. U.T.R. 0 are ca functiune dominanta institutii si servicii publice, complementar locuintei. În acest U.T.R. sunt stabiliți următorii indicatori: P.O.T. maxim =2. Menționăm ca pentru tranzacția efectuată în data de 11.11.2011, SC XXX SRL nu a solicitat eliberarea unui certificat de urbanism.”

Cu adresa nr. ad. XXX/02.10.2015 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. XXX/07.10.2015 Primăria Arad a comunicat următoarele: “ cu privire la tranzacția efectuată la data de 20.04.2011, încheiată la Biroul Notarial XXX,

despre terenul în suprafață de 6094 mp situat în XXX, vă aducem la cunoștință următoarele:

Din evidențele pe care Primăria Municipiului Arad le deține pe fostul amplasament al SC XXX SA nu sunt operate parcelările și nici demolări sau construcții noi edificate în ultima perioadă. Menționăm că pe amplasamentul de mai sus s-a aprobat Planul Urbanistic Zonal “ zonă mixtă, locuințe – comerț – servicii” strada XXX, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 93/28.04.2011 și s-au edificat construcții de locuințe conform AC nr. XXX/2011 reautorizat prin AC nr. XXX/2013.

Totodată vă aducem la cunoștință că în registratura electronică a Primăria Municipiului Arad nu există înregistrată nicio cerere pentru eliberarea vreunui Certificat de urbanism, la solicitarea SC XXX SRL.”

Astfel examinând starea de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei cu normele legale incidente acesteia rezultă că potrivit prevederilor din Anexa nr. 2 la Legea nr. 350/2001 prin **teritoriu intravilan**, se înțelege “ totalitatea suprafețelor construite și amenajate ale localităților ce compun unitatea administrativ-teritorială de bază, delimitate prin planul urbanistic general aprobat **și în cadrul cărora se poate autoriza execuția de construcții și amenajări**. De regulă intravilanul se compune din mai multe trupuri(sate sau localități suburbane componente)”.

Pe cale de consecință, având în vedere dispozițiile legale invocate de petentă precum și informațiile conținute de adresa nr. XXX/30.09.2015 emisă de Primăria Curtici și adresa nr. ad. XXX/02.10.2015 emisă de Primăria Arad, existente în original la dosarul cauzei rezultă că terenurile tranzacționate de petentă se încadrează ca fiind terenuri construibile definite de legea fiscală, iar potrivit prevederilor art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, livrarea acestora este taxabilă, fiind efectuată de o persoană impozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA sau avea obligația să se înregistreze ca urmare a depășirii plafonului de scutire de TVA.

Invocarea de către petentă în motivarea contestației a dispozițiilor legale conținute de legile speciale, referitor la certificatul de urbanism a fost reținută în soluționarea contestației, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent conform art. 209 Cod procedură fiscală, solicitând atât Primăriei Arad cât și Primăriei Curtici, informațiile mai sus descrise, în scopul stabilirii tratamentului fiscal din punct de vedere al TVA, al tranzacțiilor în legătură cu aceste terenuri.

Atât Primăria Arad în adresa nr. XXX/02.10.2015, cât și Primăria Curtici în adresa nr. XXX/21.09.2015, au precizat expres că „în registratura electronică a Primăria Municipiului Arad nu există înregistrată nicio cerere pentru eliberarea vreunui Certificat de urbanism, la solicitarea SC XXX SRL.”, respectiv “Menționăm ca pentru tranzacția efectuată în data de 11.11.2011, SC XXX SRL nu a solicitat eliberarea unui certificat de urbanism.”

Rezultă astfel cu puterea evidenței că alegațiile petentei din cuprinsul contestației formulate în legătură cu faptul că aceste terenuri intravilane nu reprezintă terenuri construibile sunt răsturnate de informațiile transmise de Primăria Arad (cu adresa nr. XXX/02.10.2015) și primăria Curtici (cu adresa nr. XXX/21.09.2015), în lipsa deținerii și prezentării de către petentă a certificatelor de urbanism la momentul tranzacțiilor, **obligatorii** pentru a justifica aplicarea scutirii de TVA sau taxarea, din informațiile transmise de cele doua Primării rezultând că SC XXX SRL nu a solicitat la momentul tranzacțiilor un astfel de certificat, care ar fi probat mai presus de orice îndoială categoria de folosință a terenurilor.

Invocarea de către petentă în motivarea contestației a constatărilor conținute de Raportul de inspecție fiscală din 17.08.2011 al Serviciului Control Venituri din cadrul Direcției Venituri a Primăriei Arad nu este relevantă în soluționarea cauzei, atâta vreme cât, așa cum rezultă din adresele Primăriei Arad nr. XXX/02.10.2015, la nivelul acestei entități, Serviciul Construcții și Urbanism -Arhitect Șef- deține competența furnizării informațiilor asupra regimului unui teren și nu Direcția Venituri.

Pentru toate aceste motive și având în vedere că din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv fotocopiile facturilor nr. XXX și nr. XXX din 11.11.2011, rezultă că valoarea construcțiilor înstrăinate de petentă este inferioară valorii terenurilor împreună cu care acestea au fost vândute, iar petenta nu deține vreun certificat de urbanism eliberat la momentul tranzacțiilor care să confirme scutirea de TVA pretinsă, în mod corect și legal de organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste terenuri intravilane vândute în anul 2011 de către petentă, au regimul fiscal de terenuri construibile cu consecința stabilirii TVA aferentă.

2. Referitor la TVA în cuantum de XXX lei aferentă utilajelor constatate lipsă în gestiune de către organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, în timpul inspecției fiscale organele de control, examinând listele de inventariere prezentate de d-na XXX în calitate de împuternicit al administratorului, au constatat că mijloacele fixe existente în stocul scriptic al petentei în valoare de XXX lei, nu se regăsesc faptic (fizic) la sediul petentei, aspect confirmat chiar de d-na XXX împuternicit al administratorului, în nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală la data de 28.04.2015, existentă în original la dosarul cauzei, la întrebarea referitoare la existența faptică a utilajelor în valoare de XXX lei – prese automate - și la locul în care se găsesc acestea, răspunsul fiind “ știu despre existența contabilă a acestor utilaje în baza cărora am înregistrat în contabilitate. Despre existența faptică nu cunosc detalii și nu dețin niciun act de custodie a acestora.”

Invederăm că la data efectuării inspecției fiscale petenta nu mai deținea niciun spațiu (închiriat/comodat) deoarece acestea au fost vândute în anul 2011

cu factura nr. XXX/20.04.2011 în valoare de XXX lei catre SC AVC SA Arad prin care se vînd activele clădirea “ cladire hala strung” și terenul aferent din XXX și factura nr. XXX/11.11.2011 în valoare de XXX lei către XXX, persoana fizică, prin care s-a vîndut cladirea pensiune și terenul aferent din XXX, unde era și sediul social și domiciliul fiscal al SC XXX SRL.

În motivarea contestației, cu adresa înregistrată la A.J.F.P Timișoara sub nr. XXX/12.08.2015, petenta a depus fotocopii ale următoarelor înscrisuri:

- Proces verbal al rezultatelor inventarierii la data de 03.01.2012
- Declarație inventar la data de 03.01.2012
- Decizie inventar nr. 2/03.01.2012
- Lista de inventariere la data de 31.12.2011
- Proces verbal al rezultatelor inventarierii la data de 03.01.2013
- Declarație inventar la data de 03.01.2013
- Decizie inventar nr. 2/03.01.2013
- Lista de inventariere la data de 31.12.2012
- Proces verbal al rezultatelor inventarierii la data de 06.01.2014
- Declarație inventar la data de 06.01.2014
- Decizie inventariere nr. 2/06.01.2014
- Lista de inventariere la data de 31.12.2013

asupra cărora organele de inspecție fiscală s-au pronunțat în Referatul nr. XXX/17.08.2015, transmițându-l împreună cu documentele depuse de petentă, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent conform art. 209 Cod procedură fiscală, cu adresa nr. XXX/17.08.2015, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. XXX/19.08.2015.

În drept, art. 128 alin. 4 lit. d) din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 actualizată, privind Codul fiscal

ART. 128 Livrarea de bunuri

(...)

(4) *Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:*

(...)

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

Din analiza documentelelor existente la dosarul cauzei coroborat cu norma legală incidentă acesteia rezultă că petenta deține în evidența contabilă – scriptic-utilaje în valoare de XXX lei, neputând face dovada existenței fizice/factice a acestora, în condițiile în care la data de de 31.12.2011 petenta nu mai deține spatii in care ar putea fi depozitate aceste bunuri. De asemenea, reprezentantul legal al petentei nu a pus la dispoziție organelor de inspecție fiscală documente din care sa rezulte ca aceste bunuri exista faptic, respectiv, acte de custodie sau alte

documente. Din Nota Explicativa data de reprezentantul legal al petentei, d-na XXX rezulta ca aceasta nu cunoaște de existența faptică a acestor bunuri.

Fata de cele de mai sus rezulta ca utilajele în valoare totală de XXX lei sunt lipsa în gestiune la data de 31.12.2011.

Astfel, documentele depuse de petentă în motivarea contestației de natura proceselor verbale al rezultatelor inventarierii și listelor de inventariere, se constată că sunt înregistrări *pro causa* întocmite formal de petentă care nu pot confirma realitatea deținerii faptice, fizice de către aceasta a utilajelor în valoare de XXX lei, inexistența în realitate a acestora fiind confirmată chiar prin nota explicativă a reprezentantei administratorului, mai sus citată.

Mai mult, depunerea de către petentă împreună cu contestația a fotocopiesi contractului de închiriere nr. 01/30.11.2011, demonstrează mai presus de orice îndoială încercarea acesteia de a prezenta o variantă a stării de fapt care nu corespunde realității, în condițiile în care la autoritatea fiscală competentă în administrarea D-lui XXX, domiciliat în XXX nu a fost identificată vreo declarație a acestuia care să confirme că începând din anul 2011 acesta a declarat veniturile rezultate din contractul de închiriere nr. 01/30.11.2011 și nici petenta nu a prezentat vreun înscris din care să rezulte că i-ar fi achitat acestuia suma convenită, lunar, timp de mai mulți ani.

Această stare de fapt este confirmată chiar de fotocopia contractului de închiriere nr. XXX/05.12.2011 înregistrat la autoritatea fiscală sub nr. XXX/08.12.2011, încheiat între XXX și Ivan Cornelia - proprietari și SC XXX SRL având ca administrator pe XXX, obiectul contractului constând în asigurarea folosinței următoarelor imobile situate în XXX pentru activitatea economică a Locatarii după cum urmează:

- imobilul înscris în C.F. nr. XXX Curtici constând în teren intravilan cu atelier în suprafața totală de 1000 m.p
- imobilul înscris în C.F. nr. XXX Curtici constând în teren intravilan cu cantină în suprafața totală de 4475 m.p

Așadar este de domeniul evidenței că utilajele în valoare de XXX lei pretins a fi deținute de petentă, nu au mai existat faptic chiar de la momentul înstrăinării de către petentă a imobilelor din Curtici, în condițiile în care întreaga suprafață a acestora a fost închiriată unei alte persoane juridice: SC IT SRL din Curtici, cu 5 zile după semnarea de către petentă a contractului nr. “ 01 din data de 30.11.2011”, neînregistrat la autoritatea fiscală.

Pe cale de consecință, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei TVA aferent lipsei în gestiune constatate, în condițiile în care petenta nu a invocat existența vreunei norme legale care să-i permită evidențierea contabilă scriptică a unor operațiuni (deținerea în gestiune a mijloacelor fixe în valoare de XXX lei) fără ca acestea să aibă corespondent în realitate prin demonstrarea deținerii fizice a acestor utilaje în valoare de XXX lei.

3. *Solicitățile petentei din contestația formulată vizând soldul TVA, conținând suma de XXX lei “ respinsi la rambursare de către organele de inspecție fiscală Arad la 12.09.2008” nu pot fi luate în considerare în prezenta cauză dedusă judecării din următoarele motive:*

Din lecturarea Raportului de inspecție fiscală și deciziei de impunere contestate rezultă că perioada verificată sub aspectul TVA, înscrisă în aceste acte administrativ fiscale, este 01.01.2011-31.12.2013.

Conform principiului general de drept *tempus regit actum*, pretenția petentei ca organele de inspecție fiscală să intervină în anul 2015 asupra unui act administrativ emis la 12.09.2008, se situează în afara cadrului legal, în condițiile în care petenta avea posibilitatea legală ca în termen de 30 de zile de la comunicarea actului de inspecție fiscală din 12.09.2008 să exercite împotriva acestuia căile de atac în condițiile legii.

Sentința comercială nr. XXX/13.12.2010 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. XXX/2008, definitivă conform Deciziei Civile nr. XXX/14.04.2011 a Curții de Apel Timișoara, nu a putut fi reținută în soluționarea cauzei din aceleași motive, în virtutea principiului general de drept *nemo censitur ignorare legem in propriam turpitudine*.

Referitor la dobânzile/majorările de întârziere în suma de XXX lei și penalitățile de întârziere în sumă de XXX lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-TM nr. XXX/05.06.2015 se reține că stabilirea de dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru obligația fiscală reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de XXX lei, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile/majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru toate aceste motive contestația formulată de petenta SC XXX SRL în legătură cu suma de XXX lei reprezentând impozit pe profit cu accesorii aferente și TVA cu accesorii aferente se va respinge ca neîntemeiată în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015 emisă de către organe de control din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș – Activitatea de Inspecție Fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-TM nr. XXX/05.06.2015 a fost emisă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015, act administrativ fiscal pe care petenta îl contestă.

Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015 sunt enumerate obligațiile fiscale pentru care nu a fost modificată baza de impunere.

În drept, potrivit dispozițiile art. 109 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, referitor la rezultatele inspecției fiscale, se precizează că:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.”

De asemenea, în accepțiunea Codului de procedură fiscală, la art. 110 alin. (3), referitor la titlul de creanță, se precizează:

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

Totodată potrivit art. 205 din același act normativ, se stipulează:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

(...)

Din coroborarea celor prezentate mai sus, rezultă ca pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care se consideră ca a fost lezat în drepturile sale.

În situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se reține că petenta se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite în sarcina sa obligații suplimentare la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, deci nu a fost lezat în vreun interes al sau prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015.

Articolul 217 alin. (1) din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, precizează că:

“(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 12.1 lit. d) din Ordinul 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

“12.1-d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau în interesul său legitim;”

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale mai sus citate, considerentele prezentate, se va respinge ca fiind lipsită de interes contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015.

Pentru considerentele mai sus prezentate si in temeiul art. 19, art. 22, art. 141 alin. 2 lit. f, art. 128 alin. 4 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 12, pct. 37 (1) si pct. 57¹ din HG 44/2004 privind normele metodologice, republicata, art. 85, art. 86, art. 87, art. 109, art. 205, art. 216, art. 217 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală coroborat cu pct. 106 din H.G nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1, pct. 12.1 din OPANAF nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr. XXX/ 23.10.2015, se

D E C I D E

- respingerea contestației, ca inadmisibilă, împotriva Raportului de inspecție fiscală F-TM nr. XXX/05.06.2015 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Timișoara;

- respingerea contestației ca neîntemeiată, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-TM nr. XXX/05.06.2015 emisă de A.J.F.P Timiș, pentru suma de XXX lei reprezentând:

- XXX lei impozit pe profit
- XXX lei dobânzi/majorări de întârziere
- XXX lei penalități de întârziere
- XXX lei TVA
- XXX lei dobânzi/majorări de întârziere
- XXX lei penalități de întârziere

- respingerea contestației, ca lipsită de interes formulată de SC XXX SRL, împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/05.06.2015.

- prezenta decizie se comunica la:

- SC XXX SRL

- A.J.F.P Timiș.

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Curtea de Apel Timișoara in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.